

mного trudi in ki je mnogo žrtvoval, da se ta svečanost izvrši lepše, dostojneje in sijajneje pokazal je o tej priložnosti, da vé, ako je treba, dobro sukati jezik svoj. Hvala mu! Za pozdravom sta prišli na vrsto dve pesni: „Davorija“, katero je pelo delavsko pevsko društvo, in: „Ustaj rode“, katero je pela „Vila“. Sedaj stopi na oder Ivan Kolarič, tržan Središki ter govori tej svečanosti primeren slavnostni govor zelo navdušeno v občo pohvalo vseh poslušalcev. O tej priliki je vrli govornik pokazal, kar more storiti mladenič, ki po nedeljah in praznikih ne hodi na plesišče ali kegljišče, trateč čas in zapravljajoč denar, zdravju in mošnji na kvar, ampak se doma uči, čitajoč časnike in druge poučne knjige.

Sedaj smo slišali: „Cesarsko pesem“ in „Veselo“. Zatem se prikaže na oder velečastni gosp. Matevž Slekovec, župnik pri sv. Marku na Dráv. polji, ki je več let tukaj kapelanoval. Imel je govor o Središči in njegovi zgodovini, povodom 400-letnega potrjenja njegovih pravic. Velečastni g. župnik je učenemu svetu znan kot marljiv nabiratelj starin in je rešil izvrstno svojo zadačo, ker močno upliva na poslušalce govor, v katerem slišijo zgodovino prednikov svojih. Ako je bila ona vesela, izvija jim ta govor iz oces solze radostnice; ako je bila žalostna, zalivajo jim oči solze pelinovke. Središčani! Preteklost vaša je bila dosti mukotrpna, ker so pradedom Vašim zadajale ljute rane krvoloki Turki, ker so jih neusmiljeno tlačili brezvestni graščaki Ormoški, ker so jih plašili in mčili divjaki Kruci. Hvala Bogu! ti tožni časi so minoli in vam je napočila lepša, srečnejša, veselejša doba.

Sedaj se je pelo še nekaj pesmi. Petje je bilo v obče izvrstno. Ni moči povedati katera pesem se je lepše pela. Posebej je dopadla „Nazaj v planinski raj“, ki ga je pelo pevsko društvo Ormoškega okraja in pa „Zrinjska Frankopanka“, katero je pela „Vila“ in delavsko pevsko društvo s spremljevanjem godbe. Tema pevskega društva imajo biti Središčani posebej hvaležni, ker „Vilaši“, katerih je bilo blizu 30, prišli so zgolj iz ljubezni do Slovencev, da pomorejo povečati to svečanost, jim na čelu predsednik g. dr. Oskar Kiš, poslanec in odvetnik, kateri je napiljal Slovincem tako lepe, krepke in jedrnaté napitnice, da jih ne bodo z lehka pozabili, isto tako pevci delavskega društva, katerih je bilo 30. Prisrčna vam torej hvala na prekrasni zabavi, katero ste nam blagoizvolili napraviti, vi sladki podravinski slavci, Bog vam ohrani srca zdrava, a grla glasna in jasna še mnoga leta!

Po končanem vspredu in ko so že bile luči prižgane, stopijo na oder štiri gospodičine iz Ormoža, hčerki gospé Stupce in hčerki gospoda Freuensfelda in zapojejo: „Slovenka sem“.

Ta pesem je čisto prosta, ali dragi čitatelj, ako je človek poslušal to petje iz daleka, misli, da ne sliši človeških glasov, temveč bujne glasove gorskih Vil. Za temi točkami je bil ume talni ogenj pod vodstvom pyrotehnikarja g. Bernreuterja. Ljudstvo je radoznalo gledalo to raznobožno šviganje in miganje, strmé poslušalo to praskanje in pokaanje v zraku, kakor kako čudo. Hvala Središkemu domačinu gosp. Franu Kočevanju, županovemu bratu, vinotržcu v Mariboru, ki je na svoje stroške zemljakom svojim poslal nenavadno zabavo! Sedaj se je začelo obče veselje, vse je bilo bolj živo, vsaka žilica je bila hitreje, vsako srce je trkalo močnejše. Hrvatje in Slovenci so se radostno objemali.

Središke gospodičine so se odpevale ta dan zabavi ter so tržile šopke, slaščice, staro vino, šampanja itd. Tudi to je hvalevredno. Med tem se je še tudi pelo in govorilo. Lepo je povedal č. g. Dokša, rojen Slovenec, kapelan v Macincih kot Medjimurec svojim rojakom. Zelo dobro sta tudi govorila gg. Čulek in Kočevar pevskega društva, ki sta nas zapustili pozno v noč. Polagoma so odhajali tudi drugi gostje domov, a neke je pozdravila rumena zora na zabavišči. Za jed in pijačo je skrbel g. Venigerholz. Slišalo se je, da neki niso bili s pustrežbo prav zadovoljni. Kdo bi vsakemu polji ustregel? Jaz mislim, da lačen ni šel nobeden, a manj še žejen spat. A vam, vrli Središki narodnjaki, in posebej odboru bodi še jedenkrat hvala na taki izvrstni zabavi, pri kateri je bilo 3000 ljudi. Vse se je izvršilo tako dobro, da odbor, akoprem so bili stroški sila veliki, nima deficita, temveč je še preostala mala svotica. Dobili smo tudi dva brzojava in sicer od Njegove prevzišenosti Jakoba Maksimilijana, vladike Lavantinskega odgovor na našo čestitko: Hvala Središčanom! in od gosp. Jeršeta, c. kr. davkarskega uradnika iz Laškega: Radi dvojne svečanosti radujem se z vami.

Smešnica 38. Kmečki fanté stoji pred sodnikom, tožen, da je 60 let starega berača pretepel na cesti. „Zakaj“, vpraša ga sodnik, „zakaj si stebel tacega reveža?“ „Žlahtni gospod“, odvrne fanté, „kaj sem hotel, ko mi nihče drug ni prišel pod pesti“.

Razne stvari.

(Vranska občina) prejela je od Nj. velečanstva presvitlega cesarja Najvišjo zahvalo za čestitko, tetegrafično odposlano ob priliki slavnosti 40 letnega vladanja.

(Občni zbor.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za sv. Lenart v slov. gor. in okolico se bode ustanovila v nedeljo, t. j. dne 30. septembra t. l. v gostilni g. Poliča v trgu sv. Lenarta. Na dnevnem redu je potrjenje pra-

vil, govor, izvolitev začasnega podružničnega načelnštva. Vljudo se vabijo k zboru vsi že vpisani udje, narodnjaki in prijatelji verske šole.

(Imenovanje.) G. Janez Koprivnik, učitelj na c. kr. vadbici v Mariboru, imenovan je za glavnega učitelja na c. kr. učiteljski v Mariboru.

(Zahvala.) Preblagi naš drž. in deželni poslanec, g. baron Gödel-Lannoy in njegova premila gospa darovala sta vrlim in revnim učencem in učenkam ljudske šole pri sv. Marjeti na Pesnici, 2 zlata, 40 celo novih četrt goldinarjev en predpasnik, dva svilnata in mnogo drugih robcev. Za to preimenito darilo se jima zahvaljuje tukaj najpristranejši

Štefan Kovačič, šol. vodja.

(Nemila smrt.) V Pragi je umrl v nedeljo, dne 16. septembra Anton Raič, profesor na c. kr. veliki realki v Ljubljani. Ranjci se je rodil pri Mali nedelji v letu 1845. Bil je značajan in jako delaven rodoljub. Naj mu bode blag spomin!

(Brzjavna postaja.) V Vitanji se je odprla brzjavna postaja, združena je s tamošnjo c. kr. pošto.

(„Bindišarji.“) V Gradcu so imeli une dni nemški pevci svoj shod in prišli so na-nj tudi naši „nemški“ pevci, posebno iz Celja. Ko so le-ti tam peli, spoznali so jih pravi Nemci hitro ter so jim klicali: „Aj, bindišarji pojó tudi lepó“. Koga štejó po tem takem gornještajarski pravi Nemci med „bindišarje“? Ljudi, ki so neka zmes med Slovenci in Nemci. Slovenci so, pa nočejo biti Slovenci in Nemci niso, pa čejo biti Nemci — to so vam pravi „bindišarji“. Tako so tudi v Gradcu od Nemcev slišali. Prav se jim izgodi! Kar so iskali, to so našli! „D. W.“ pa nam naj pové sedaj, ali še „bindiš“ vedno ni ozmerjalka?

(Za slovensko šolo) sklenile so se potegniti tudi občine Marija Gradec, prva v laškem okraju, ki je všolana v šole na Laškem, v Št. Miklavžu in Št. Petru, in pa občina Št. Peter v Savinjski dolini. V Savinjske dolini se je do sedaj v obče največ občin oglasilo za slovensko šolo, dokaz, kako je ravno ob krasnej Savinji slovenski narod probujen. Naj bi njihov izgled probudil tudi drugod slovenske občine, da se isto tako potegnajo za pravice slovenskega jezika v slovenskih šolah.

(Slov. šola.) Podružnica sv. Cirila in Metoda v Vuhredu ima prihodnjo nedeljo ob 4ih popoldne svoj letni občni zbor in je na dnevnem redu volitev novega odbora.

(Spomenica.) Vsem spoštovanim gospodom in gospám iz Maribora, kakor tudi od sv. Marjete, kateri so povodom 40letne spomenice o nastopu vladarstva Njih veličanstva cesarja Franca Jožefa I. v zvezi stoletnice domače šole

s svojimi dobrovoljnimi doneski šolsko veselico dne 13. sept. 1888 omogočili, izraža se najtoplejše: Bog plati! Štefan Kovačič, š. vodja.

(Piparji.) Nekje v Sleziji je mesto Wagstadt. Tam se jim godi pač dobro, kajti neko društvo „piparjev“ je obhajalo te dni svojo 100dnevno ter je tudi enako društvo v Mariboru povabilo na-njo. Ne zna se, je-li vabeče ali pa vabljen društvo bolj vredno posmeha.

(Ogenj.) V torek, dne 18. septembra je zgorelo nekemu mestjanu gospodarsko poslopje v Ormoži. Požarna bramba je ubranila, da ni ogenj dalje segel.

(Potres.) V torek, dne 18. t. m. se je čutil na Vranskem ob 3. uri 26 min. lehek potres. Tudi iz Ljubljane javlja se enaka vest.

Loterijne številke:

V Gradcu 15. sept. 1888:	5, 57, 58, 17, 49
Na Dunaju „ „	49, 74, 52, 75, 1

Naznanilo.

Slovenski otroški vrtec „družbe sv. Cirila in Metoda“ v Celji zvezan s privatno deklisko šolo čč. šolskih sester odpre se letos dne 8. oktobra.

Vsprejemajo se otroci vseh stanov, ter smejo ustopati vsak čas. Odprt je vrtec izvzemši nedelje in praznike vsak dan od dne 9.—12. ure popoldne, in od 2.—4. ure popoldne.

Natančnejši pogoji se izvedó pri odboru podružnice v Celji družbe sv. Cirila in Metoda in pa pri vodstvu omenjene dekliske šole (v hiši šolskih sester.)

P. n. gg. stariši, ki želé, da bi njihovi otroci — stari najmanj 3 ter največ 6 let — zahajali v ta vrtec, se naj oglašé pri voditeljici dekliske šole, ali pa pri podpisnem odboru.

V Celju, dne 13. sept. 1888.

Za odbor podružnice v Celji družbe sv. Cirila in Metoda:
Dr. Iv. Dečko, Drd. Urb. Lemež,
načelnik. tajnik. 1

Posestvo v občini Lehen, katero obsega dva orala 400 sežnjev zemlje, s hišo, kjer je bila poprej tudi štacuna, in gospodarskim poslopjem, dober četrt ure od okrajne ceste in par streljajev od stranske poti, se proda prostovoljno pod roko. Več o tem pové lastnik France Šmid, posestnik v Lehnu, pošta Fresen-Bahnhof. (Kärnthner Bahn.)

Naznanilo.

V Bohovi (Hoče) štv. 31 in 5 se proda iz proste roke: eden hram z opeko, drugi pa s slamo pokrit, oba s pivnico, posestvo 35 oralov, vrti, travniki, njive in velik les prav po ceni. 2-3